

מ"ת 43317/09/15 - מדינת ישראל נגד רועי ויצמן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

14 אוקטובר 2015

מ"ת 43317-09-15 מדינת ישראל נ' ויצמן (עציר)

תפ"ח 43308-09-15

לפני כבוד השופט נסר אבו טהה

המבקשת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שגיא אבנעים

נגד

המשיב

רועי ויצמן (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד אורי בן נתן וויקי גולן

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו על רקע כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של מעשה מגונה ואינוס- עבירות מיום 22.8.15.
2. **תמצית כתב האישום** בכתב האישום נטען, כי בתאריך 22.8.15, עת בילה המשיב בברכה העירונית בדימונה פגש את נ.א. קטינה ילדת. 2010 (להלן: "המתלוננת או הקטינה") ואת אמה, עמן יש לו הכרות מוקדמת. נטען, כי כאשר המתלוננת הייתה סמוך למעקה הברכה, קרא המשיב למתלוננת ואמר לה "בואי רוצה להיכנס לברכה?". המתלוננת הסכימה, השניים נכנסו לברכה שיחקו בתוך המים ובין השאר המשיב הניף את המתלוננת באוויר. נטען, כי בשלב מסוים, המשיב הסיט את תחתון בגד הים, ועיסה באמצעות ידו את אביר מינה. מיד לאחר מכן, החדיר את אצבעו לתוך איבר מינה. המתלוננת יצאה מן המים תוך שהיא בוכה וסיפרה לאמה על מעשיו של המשיב. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלוננת שריטה מדממת בין שפתי הפות.
3. **יריעת המחלוקת** בא כוח המשיב לא חלק על כך שבין המשיב לקטינה היכרות קודמת על רקע יחסי שכנות, וכי המשיב שיחק עם הקטינה בברכה, תוך שהוא אחז בידיה ובמותניה, לעיני כל. בנוסף, לא הייתה מחלוקת כי לקטינה נגרמה שריטה על פני איבר מינה. גדר המחלוקת עניינה האם השריטה נגרמה בשוגג במהלך המשחק בברכה כתוצאה ממכה- כגרסת המשיב; או כתוצאה מהמעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום- עיסה באמצעות ידו את איבר מינה של הקטינה והחדיר את אצבעו לתוך איבר מינה- כטענת המבקשת.
4. **טיעוני באי כוח הצדדים**
 - א. **בא כוח המשיב** הן בטיעוני על פה במעמד הדיון והן בטיעוניו בכתב, טען כי חומר הראיות הקיים בתיק לא מגבש סיכוי סביר להרשעת המשיב. נטען, כי הראיות המרכזיות והרלוונטיות לגדר המחלוקת הינן, חקירת הקטינה בפני חוקרת הילדים וחוות דעת פתולוגית. אשר לחקירת הקטינה נטען, כי חוקרת הילדים בחוות דעתה קבעה שישנו קושי להעריך מהימנות. לעניין זה הפנה הסנגור לתמליל

החקירה, ממנו עולה, כי הקטינה ביקשה מהחוקרת מספר פעמים הפסקה על מנת לראות את אמה באומרה: "רגע, אני אלך לשאול את אמא כי שכחתי", ורק לאחר שפוגשת את אמה, מוסרת גרסה לפיה המשיב עשה לה מסג' באיבר המין והחדיר את אצבעו לאיבר מינה. נטען, כי במצב דברים זה, הרי שעסקין בחקירה "מזוהמת" ולא ניתן ליתן אמון בגרסת הקטינה. **אשר לחוות דעת פתולוגית** נטען, כי לא קיימת בתיק חוות דעת שכזו, חרף שזו התבקשה עוד במהלך מעצר הימים, כאשר לחוות הדעת משקל משמעותי. נטען, כי הודעת רופאת המשפחה שבדקה את הקטינה יום לאחר האירוע, במסגרתה מסרה שהבחינה בשריטה על איבר מינה של הקטינה, אין בה כדי לחזק את טענת המבקשת. מה גם, ולבקשת אמה של הקטינה, לא נערך כל דוח רפואי או תיעוד של הבדיקה. **אשר להודעות אמה של המתלוננת** - נטען, כי אין בתוכן הודעותיה, שש במספר, כדי לשמש ראיה מסייעת לעדות הקטינה. נטען, כי בכל הודעה האם מוסיפה פרטים נוספים, הן ביחס לדברים שהקטינה מסרה לה לאחר האירוע בברכה, והן ביחס להשתלשלות האירועים מאותו היום ועד ליום הגשת התלונה במשטרה. עוד טען הסנגור המלומד, כי יש ליתן משקל לשיהוי בהגשת התלונה. נטען, כי הסיבה בגינה אמה של הקטינה פנתה למשטרה רק בחלוף שלושה שבועות מיום המקרה, הינה כי ניסיונות הסחיטה של המשיב על ידה באמצעות אחרים, כשלו. לעניין זה הפנה הסנגור להודעותיהם של מיכאל (מישל) מלכה, ושרלי (צ'רלי) לנקרי המאשרים שנפגשו עם המשיב לבקשתה של אם המתלוננת, וכן להודעת מאיר חזן-מנהל הברכה שאמר למשיב שמ דורשת פיצוי, וכן להודעות הטקסט ב"וואצאפ" בין מ (אמה של הקטינה), לבין אמה (ר א) המלמדות על כוונה לסחוט את המשיב.

בא כוח המשיב הוסיף וטען, כי המשיב בן 31, נעדר עבר פלילי, זהו מעצרו לראשונה בחייו, עובד מזה 8 שנים בתעשייה האווירית, לאחרונה קיבל קביעות בעבודה. בא כוח המשיב עתר להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בבת ים בפיקוחן של אחותו ודודתו- חלופה שנבחנה על ידי בית המשפט השלום בהליך מעצר הימים ונמצאה ראויה.

ב. **בא כוח המבקשת** מנגד טען, כי יש בחומר החקירה כדי לגבש תשתית ראיתית לכאורית לחובת המשיב. נטען, כי הקטינה תיארה בחקירתה שהמשיב החדיר את אצבעו מתחת לתחתונים לאיבר מינה "המקום ממנו עושים פיפי" ועשה לה שריטה. אכן, חוקרת הילדים בדוח הערכת מהימנות קובעת כי יש קושי להעריך מהימנות, אולם להערכתה הקושי יכול ונובע מגילה הצעיר של הקטינה. כמו כן קבעה החוקרת, כי הקטינה סיפרה על **זמן ומקום מדויק וכן שחשה כאבים** כתוצאה ממעשיו של המשיב, לכן לא ניתן לשלול כי הקטינה מדווחת על **אירוע שחוותה**. אשר לבדיקה הפתולוגית נטען, אכן חוות הדעת טרם התקבלה וזאת על אף שהקטינה נבדקה עוד בתאריך 9.9.15. עוד נטען, כי לצד חקירת הקטינה יש בחומר החקירה ראיות נוספות בדמות: הודעת אמה של הקטינה המתארת כיצד הקטינה ניגשה אליה בוכיה וסיפרה לה שהמשיב עשה לה "כואב הטוסיק" (בהמשך הסבירה כי הכוונה היה לאיבר המין). מיד לאחר מכן ניגשה עם הקטינה לחדר השירותים והבחינה שבתחתוניה של הקטינה היו כתמי דם ואיבר מינה היה נפוח ואדום. עוד ישנה הודעת מ- חברתה של האם אשר ראתה את הקטינה יוצאת מן הברכה כשהיא בוכה וצורחת ומחזיקה באיבר מינה ונרתעת מן המשיב. בהמשך ניגשה עם הקטינה לשירותים, וזו אמרה לה שהיא לא יכולה להתפנות כי כואב לה. עוד הפנה בא כוח המבקשת להודעותיהם של תמיר בניון וכפיר ברגיל ששהו בברכה והבחינו באם המתלוננת צועקת על המשיב ומאשימה אותו שפגע בקטינה. אשר לחלוף הזמן בין מועד האירוע ליום הגשת התלונה, נטען, כי אמה של הקטינה הסבירה בחקירתה כי היא פחדה לקטינה ולא רצתה שהאירוע "ירדוף אותה" ולא רצתה שהקטינה תאלץ להיחקר בידי חוקרת ילדים ולהיבדק שוב על ידי רופא מומחה.

אשר לעילת המעצר נטען, כי העבירות המיוחסות למשיב ונסיבות ביצוען לכאורה מקימות כנגד המשיב עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב). בא כוח המבקשת עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

דין והכרעה

5. ההחלטה בדבר מעצרו של נאשם עד תום ההליכים, נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית. בשלב זה, יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם (ראה בש"פ 10234/08). הלכה היא כי בשלב זה בית-המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל). בשלב המעצר אין בית-המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של הראיות לכאורה. בשלב הלכאורי אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון, ויציגה כמשוללת יסוד (ראה בש"פ 385/11).

7. הראיה המרכזית עליה נשענת המבקשת הינה הודעת המתלוננת בפני חוקרת הילדים. חוקרת הילדים בהתייחסה להתרשמות מהימנות עדות הקטינה, התקשתה להעריך את מהימנות העדות. עם זאת, ציינה כי הקטינה סיפרה על זמן ומקום מדויק וכן שחשה כאבים כתוצאה ממעשיו של המשיב, ולא ניתן לשלול שהקטינה דיווחה על אירוע אותו חוותה.

מעיון בתמליל חקירת הקטינה עולה, כי תחילה הקטינה סירבה לספר בטענה כי היא מתביישת לספר וכי היא סיפרה לאמה, זה משהו רע... זה מעליב אותה והיא מתביישת... לא רוצה לספר כי זה סוד. בהמשך סיפרה: "טוב איזה איש, חבר של אמא שלי...חבר של השכנה שלי...אני הייתי איתו בברכה, הוא הכניס את האצבע...עשה מסג' ופשוט הכניס את האצבע...הוא הכניס את האצבע לתוך...זה מה שקרה...זה משהו לא טוב...אה, הכניס את האצבע...רגע רגע אני אלך לשאול את אמא כי שכחתי טוב?...אבל אני שכחתי מה היה...הוא הכניס את האצבע ל...למשהו...שאני צריכה להתפנות בו וזה לא נעים... אבל אני רציתי ללכת לשאול את אמא מה...מה קרה ואני.. ופשוט אני לא זוכרת מה קרה...הוא הכניס מפה לפה...זה כאב ויצא לי דם...הוא הכניס את האצבע מפה לפה (הילדה מדגימה) ואז יצא והכניס...קצת היה כואב, הוא עשה שריטה, יצא לי דם.."

כשנשאלה איך היא יודעת שהיה שריטה? השיבה: "שלי...כי אמרו לי...הרופאה... דם יצא מהשריטה ובכיתי...השריטה מהציפורן...של האיש...של החבר של אמא שלי..."

עוד מסרה כי המעשה בוצע בברכה, במים העמוקים "הרגשתי שהוא הכניס את האצבע...מסג' ואז הוא הכניס את האצבע...כמו דג...ואז הוא עשה לי גלים קטנים...ואז עליתי הלכתי לאמא לספר וזהו...הייתי במים ואז הוא קרא לי, אז ראיתי אותו ואז הוא אמר לי בואי, באתי אליו, רוצה להיכנס לברכה? אמרתי לו כן, במעקה ואז הוא הרים אותי ואז הוא עשה את זה...". עוד סיפרה כי בהמשך המשיב "עקב" אחריהם. כשנשאלה למה המשיב ואמה רבו, השיבה: "בגלל שהוא עשה את זה...וכי בת חמש לא משקרת".

כאשר נשאלה לגבי האפשרות שידברו עם המשיב והוא יספר שהוא הרים אותה ומה שאמרה לא נכון, הקטינה השיבה שהיא ממש תבכה "אם אני אגיד עכשיו שיש לך משהו בבית יפה ואגיד שלא, את תבכי, זה לא נעים".

אשר להתרשמות חוקרת הילדים והמשקל הראייתי שיש ליתן בשלב של בחינת ראיות לכאורה, יפים גם לעניינינו, דברי כב' בית המשפט העליון, כב' הש' צ' זילברטל בבש"פ 325/15 יוסף כהן נ' מ"י: **"באשר להתרשמות חוקרת הילדים - אכן, האופן בו נוסחה התרשמות חוקרת הילדים אינו מוסיף לעוצמת הראיות לכאורה, אך לא ניתן גם להסיק מהדברים כי יש בהם לבטל את ה"יש". כלומר, בסופו של יום השילוב בין הודעות המתלוננת להתרשמות חוקרת הילדים הוא אשר יוצר את התשתית הראייתית הנדרשת. אדגיש, כי גם אם התרשמות חוקרת הילדים נוסחה על דרך השלילה, החוקרת סברה כי ישנה אפשרות שהמתלוננת נחשפה לפגיעה מינית. בסופו של יום, כפי שגם הוצג על-ידי המדינה בדיון שבפניי, התרשמות חוקרת הילדים היא אחת מהראיות - גם אם מרכזית - שיוצגו בתיק - ומשקלה של ראייה זו עתיד להתברר בהליך העיקרי".**

אשר לטענת הסנגור, לפיה במהלך חקירת הקטינה, נערכו הפסקות רבות לאחר שהקטינה ציינה בפניה כי אינה זוכרת ורוצה לשאול את אמה, הרי שמעיון בתמליל החקירה עולה, כי בחלוף חמש עשרה דקות מתחילת החקירה, הקטינה אמרה שהיא מתביישת לספר ורוצה שאמה תספר במקומה. נערכה הפסקה ראשונה בחקירה בת שלוש דקות (10:19-10:22), כאשר החוקרת מלווה את הקטינה להיפגש עם אמה. משחזרו מההפסקה, החוקרת שבה ושאלה את הקטינה אם קרה לה משהו בברכה, והקטינה השיבה שהיא מתביישת לספר ביקשה לצאת לשאול את אמה אם היא יכולה לספר. נערכה הפסקה שניה בת ארבע דקות (10:23-10:27) כאשר שוב החוקרת מלווה את הקטינה להיפגש עם אמה. לאחר מכן הקטינה מתארת בפני החוקרת את המעשה (עמ' 11-13). בהמשך (שעה 10:36), נערכה הפסקה בת 28 דקות ביוזמת החוקרת. כלל השגות הסנגור באשר למהימנות הודעות המתלוננת והתרשמות חוקרת הילדים, יישמעו במסגרת ההליך העיקרי.

8. אשר לטענת הסנגור, כי לא קיים בחומר החקירה ראייה מסייעת לחקירת הקטינה- אומנם חוקרת הילדים אסרה את העדתה של הקטינה, אך ציינה כי אם יתקיים הליך פלילי תבחן שוב את יכול העדתה בבית המשפט. משכך, לא ניתן לקבוע איזו תוספת ראייתית תידרש במהלך התיק העיקרי (בין אם מסוג סיוע ובין אם מסוג חיזוק). כמו כן, הרי שבפסיקה הובעו עמדות שונות בשאלה האם בית המשפט נדרש כבר בשלב המעצר לבחון את דבר קיומן של תוספות ראייתיות. גם העמדה המצדדת בכך שגם בשלב זה של ההליכים נדרש להציג ראיות סיוע, גורסת כי "הסיוע לצורך שלב המעצר אינו חייב להגיע לרמה של הסיוע הנדרש לצורך הרשעה, שכן הבדיקה היא לכאורית בלבד" (ראה בש"פ 6206/05 **נאצר נ' מ"י**).

עוד נקבע בעניין **נאצר**, כי בשלב מעצר עד תום ההליכים, לא ניתן לקבוע שיש די ראיות לכאורה כאשר הראייה היחידה הקיימת היא זו שלה נדרש הסיוע.

9. לצד הודעת הקטינה, הרי שאין חולק, כי ראייה מרכזית ומשמעותית הינה חוות הדעת הפתולוגית. חרף העובדה, כי הקטינה נשלחה לבדיקה פתולוגית עוד ביום 9.9.15- טרם התקבלה חוות הדעת. בנסיבות אלו, יש ליתן לעובדה זו משקל של ממש בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה. אומנם, בתיק החקירה ישנה הודעת ד"ר יבגניה אפרוס (מיום 17.9.15), רופאת ילדים בקופת חולים בדימונה, אשר בדקה את הקטינה, לפיה בבדיקה חיצונית שערכה לקטינה הבחינה בשריטה טרייה באורך 2 ס"מ בכניסה לנרתיק

בין שתי השפתיים הגדולות. סבורני שאין בהודעה זו כדי לסייע למבקשת בהוכחת העבירות המיוחסות למשיב (מעשה מגונה ואיננו). מה גם, המשיב בהודעתו לא הכחיש כי ייתכן ובמהלך המשחק עם הקטינה בברכה, היא קיבלה ממנו מכה ונגרמה לה השריטה. עוד ראוי לציין כי לא קיים תיעוד לבדיקה או רישום בתיק הרפואי של הקטינה וזאת לבקשת אמה של הקטינה.

10. לצד ראיות אלו, יש לבחון האם גרסתה של הקטינה נתמכת בראיות חיצוניות.

א. אמה של הקטינה מסרה בהודעותיה (8.9.15, 9.9.15, 13.9.15, 17.9.15, 21.9.15) אודות הדברים שסיפרה לה הקטינה. האם תיארה כיצד הקטינה יצאה בוכייה מהברכה, ואמרה לה שכואב לה בטוסיק וכי המשיב עשה לה כואב בטוסיק. "אמרתי לה שהוא בטח צבט אותה בטוסיק כמו שכל הזמן הוא עושה ולקחתי אותה לכיוון הברכה... אמרתי לרועי למה צבטת את נואל בטוסיק והוא אמר לי אני לא צבטתי אותה אני רק הרמתי אותה על הכתפיים. נ' אמרה לי 'לא נכון הוא לא הרים אותי'. צבטתי אותה בטוסיק ושאלתי אותה ככה הוא עשה לך? והיא ענתה לי לא. הוא עשה לי כואב בפנים... התחלתי להבין שמשוה לא בסדר... לרגע נזכרתי שהבת שלי קוראת לאיבר המין טוסיק ולישבן היא קוראת תחת... היא אמרה לי שרועי עשה לה כואב עם האצבע בטוסיק. הצבעתי על איבר המין שלה ושאלתי אותה אם למקום הזה היא מתכוונת והיא ענתה לי שכן...". בהמשך לקחה את הקטינה לשירותים, הורידה לה את החלק התחתון של הבגד ים והבחינה בכתמי דם. משהסתכלה באיבר מינה של הקטינה, ראתה שהוא נפוח ואדום וירד משם דם (האם מסרה תמונות שצילמה באמצעות הפלאפון של חבר משפחה בשם תמיר בנין כשעה וחצי לערך לאחר האירוע, בהן מתועד איבר מינה של הקטינה. לדבריה הן בבגד הים והן בתחתונים שהלבישה לקטינה לאחר מכן, היו סימני דם).

אשר לשיהוי בהגשת התלונה וסירובה לקחת את הקטינה לבדיקה של רופאה מומחית (אליה הופנתה על ידי רופאת המשפחה), מסרה כי היא נלחצה מהסיטואציה ולא רצתה לחשוף את בתה לחקירות ובדיקות, ולבסוף אמה שכנעה אותה להגיש תלונה.

האם לא הכחישה בהודעותיה כי פנתה למישל מלכה בבקשה שיעזרו לה וידברו עם המשיב, וזאת על מנת שהוא יודה במעשה. עוד אישרה כי אחת הפגישות עם המשיב התקיימה בנוכחותה. עם זאת, הכחישה שניסתה לסחוט את המשיב הן במישרין והן באמצעות אחרים. משעומתה עם תמלילי הודעות ה"וואצ' אפ" בינה לבין אמה, כשבחלקן מתכתבות לכאורה על סחיטת המשיב ופניה לגורמים שלישיים שיסייעו להם בכך, השיבה כי אלו היו סתם שיחות בינה לבין אמה, מחשבות שהיו לה אבל היא לא מימשה אותן (ראה לעניין זה תמלול הודעות הוואצ' אפ).

עוד אציין, כי **בעימות** שנערך בין המשיב לאמה של הקטינה, האחרונה הטיחה במשיב כי הקטינה ניגשה אליה לאחר ששיחקה עמו בברכה וסיפרה לה מה הוא עשה לכאורה. המשיב בתגובה הכחיש את האמור וטען כי הוא שיחק עם הילדה ויכול להיות שהיא קיבלה מכה במהלך המשחק.

לסיכום נקודה זו, הרי שאם הקטינה לא ראתה את המשיב מבצע לכאורה בקטינה את המיוחס לו בכתב האישום, אלא היא למדה על כך מדבריה של הקטינה, אותם תיארה האם בהודעותיה. עסקינן בשאלות של אמינות ומהימנות שמקומן להתלבן במסגרת התיק העיקרי. כך הם פני הדברים ביחס לכלל השגות הסנגור בקשר להודעות האם ונסיבות שיהיו הגשת התלונה.

ב. אשר ליתר הראיות הקיימות בתיק החקירה ועליהן נסמכת המבקשת, הרי שעסקינן בהתרחשויות לאחר

האירוע לכאורה.

- ג. כך למשל העדה מ' מוסרת בהודעתה (מיום 10.9.15), כי הייתה עם אם הקטינה בברכה בדימונה וראתה את הקטינה משחקת בברכה עם המשיב. לדבריה, לפתע הקטינה יצאה מהברכה בבכי ובצרחות כשהיא תופסת את אזור איבר המין שלה. בהמשך אמה של הקטינה לקחה אותה לשירותים וכשחזרה משם אמרה שלקטינה יש דם בתחתונים. לאחר מכן אמה של הקטינה ביקשה ממנה לקחת את הקטינה לשירותים ולראות מה קרה לה. היא עשתה כן וכשהקטינה ניגשה להתפנות היא אמרה שהיא לא יכולה כי כואב לה.
- ד. עוד ישנן הודעות עדים נוספים שהיו בברכה ביום האירוע: תמיר בנין (הודעה מיום 10.9.15) מסר כי שמע את אם הקטינה צועקת על המשיב ובהמשך כשחזרה עם הקטינה מהשירותים היה מזועזע ואמרה שיש לילדה דם בתחתונים. עוד לדבריו ראה את המשיב משחק עם הקטינה בברכה במים הרדודים ומניף אותה בידיים. עוד מסר, כי אם הקטינה הראתה לו תמונות שהיא צילמה של הקטינה ואיבר מינה היה אדום ונפוח. כפיר ברגיל (הודעה מיום 11.9.15) סיפר כי בעת שהיה בברכה הבחין באם הקטינה צועקת על המשיב "בן זונה נגעת בבת שלי" וקיללה אותו. מאיר חזן-מנהל הברכה (הודעה מיום 13.9.15) לדבריו הבחין באם הקטינה ובמשיב מתווכחים, כאשר אם הקטינה אמרה שהמשיב נגע בקטינה, בעוד המשיב הכחיש וטען כי היא מאשימה אותו שלא בצדק. עוד אישר כי יום למחרת שוחח עם המשיב אשר שאל אותו אם ישנה אפשרות שידבר עם אם הקטינה. בהמשך הוא שוחח עמה והיא אמרה שיש בעיה והיא רוצה פיצוי. לדבריו, הוא פנה למשיב ואמר לו על כך.
- ה. הודעת רבקה אלקבס (סבתה של המתלוננת) - לדבריה, יום למחרת האירוע אמה של הקטינה סיפרה לה שהמשיב היה מסטול בברכה והוא הכניס את אצבעו לאיבר מינה של הקטינה והיא דיממה בתחתונים באזור איבר מינה. עוד מסרה כי הקטינה פנתה אליה ושאלה אותה "מאמי, את יודעת מה קרה לי" והמשיכה ואמרה שאסור לספר כי אמא אמרה לה לא לספר לאף אחד וכי כואב לה באזור איבר מינה. לדברי העדה, הם ניסו שלא לדבר על זה עם הקטינה על מנת שהיא תשכח.
- ו. הודעת שרלי (צ'רלי) לנקרי (מיום 10.9.15) והודעת מיכאל (מישל) מלכה (מיום 10.9.15) העדים אישרו כי אמה של הקטינה פנתה אליהם וסיפרה להם כי המשיב פגע בקטינה. עוד אישרו כי נפגשו מספר פעמים עם המשיב לבקשת אם הקטינה שרצתה לבדוק אם המשיב יודה במעשה וכי נערכה אף פגישה משותפת בין המשיב לאם הקטינה. עם זאת הכחישו שאיימו על המשיב או סחטו אותו. עוד הכחישו שאם הקטינה ביקשה מהם לדרוש מהמשיב כסף.
11. גרסת המשיב (הודעות מיום 9.9.15, 20.9.15) המשיב אישר שביום האירוע היה בברכה בדימונה ושיחק בברכה באזור המים הרדודים עם המתלוננת "עניין של שתיים שלוש שניות.. הרמתי אותה (הערת חוקר- מראה לי שהוא עם שני ידיו מרים משהו), כזה שאני תופס אותה מהמותניים ומרים אותה ובוודאי שכולם יושבים בכיסאות מולי". עם זאת, הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום וטען כי ייתכן ובמהלך המשחק הקטינה קיבלה מכה ונגרמה לה שריטה. עוד לדבריו, פנו אליו אנשים כשלוש-ארבע פעמים שרצו "לדעת דברים ולא יותר". המשיב סירב למסור את שמות האנשים שפנו אליו בטענה כי הוא פוחד. עם זאת מסר, כי מנהל הברכה- מאיר חזן אמר לו שהוא דיבר עם מ' והיא דורשת כסף ולטענתה הוא "נגע" בקטינה.

12. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, ועיינתי בחומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב במעשים המיוחסים לו בכתב האישום, אם כי בעוצמה נמוכה המצדיקה שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.
13. המשיב בן 31, נעדר עבר פלילי, זהו מעצרו לראשונה בחייו. עובר למעצרו עבד מזה שמונה שנים בתעשייה האווירית.
14. בית המשפט העליון פסק, לא אחת כי טיב חלופת המעצר נגזרת, בין השאר מעוצמתן של הראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הנאשם (ראה בש"פ 8082/12 אברהם נ' מדינת ישראל; בש"פ 7873/12 פלוני נ' מדינת ישראל; בש"פ 7792.12 ג'בארין נ' מדינת ישראל) עוד נפסק, כי לצורך בחינת התכונות של חלופת מעצר, עמדה הפסיקה על הזיקה הקיימת בין עוצמת הראיות לבין חלופת המעצר, ומדובר במעין "מקבילית כוחות", בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חירותו של הנאשם- כך שככל שעוצמת הראיות נמוכה, יטה הכף לעבר שחרור הנאשם (ראה בש"פ 6573/13 מדינת ישראל נ' אביתר).
17. על רקע המקובץ לעיל, ועל פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, סבורני כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר שנבחנה בשלב מעצר הימים במסגרת מ"י 20847-09-15 ונמצאה מתאימה (ראה החלטת כב' השופט אמורי מיום 21.9.15), בדמות מעצר בית מלא בעיר בת ים בפקוחן של אחותו ודודתו ("מקום החלופה"), וזאת מבלי להיזקק לתסקיר שירות המבחן.
18. אשר על כן הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאי הערובה הבאים:
- א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכתובת רחוב ארלוזורוב 18, כניסה ב', דירה מספר 2, בת ים, בפקוחם של בני הזוג שושנה ואברהם דבידה וכן אחותו כוכבה אביטן, לסירוגין.
- ב. הפקדה כספית בסך 10,000 ₪.
- ג. חתימת ערבות עצמית על סך 50,000 ₪.
- ד. חתימת ערבות צד ג' על ידי כל אחד מן הערבים בסך 20,000 ₪.
- ה. נאסר על המשיב ליצור קשר במישרין או בעקיפין עם מי מהמעורבים בפרשה.
- ו. המשיב ילווה לכל הדיונים שייקבעו בעניינו בבית המשפט על ידי אחת הערבות או לשרות המבחן לכשיוזמן (הטלפון של שושנה 050-2584346, והאחות- 050-8934110).
- ז. נאסרת כניסת קטינים לכתובת החלופה.
19. קובע לקבלת תסקיר שרות המבחן, אשר יבחן את שאלת חזרתו של המשיב לכתובת מגוריו בדימונה, ליום 25.11.2015 שעה 12:00.
- עותק ההחלטה יישלח לשרות המבחן.

ניתנה והודעה היום א' חשוון תשע"ו, 14/10/2015 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מורה על עיכוב החלטתי ל-48 שעות.

בא-כוח המבקשת תעשה מאמץ להודיע דבר החלטתו עוד היום.

ניתן להחל במתן הערבויות.

ניתנה והודעה היום א' חשוון תשע"ו, 14/10/2015 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה , שופט